

streljačke družine, katera jim daje več zabave kot gostilna ali veselica. — Dne 8. oktobra so nam priredili Velikonedeljčani pevski koncert in igro »Bele vrtnice«. Obisk je bil še prilično zadovoljiv. Saj so se pa tudi igralci kakor igralke potrudile, da smo bili vsi zadovoljni. — No, kaj pa naši fantje in dekleta, ali ste še zmiraj utrujeni od poletnega dela? Poglejte si druge, tudi tam je bilo truda. Zakaj imamo dvorano, zakaj oder? Fantje ter dekleta, pokažite se vendar!

Konjice. Kaj živahni kraj so Konjice. Ali še živahnejši bo postal tedaj, ko bomo dobili »svoje vrste cirkusa«. Pravzaprav ga že imamo; igralci so namreč dečki šolarji, ki se na potu domov in še zelo na trgu pretepajo in suvajo ter kričijo, da je groza. To je stvar, ki bi se morala nemudoma odstraniti, ker dela slab utis na domačega človeka; tuje se nad tem zgražajo. — Zelo se razlikuje letošnji sadni pridelek od lanskega. Od tega pa zavisi tudi cena raznim vrstam. Ni čudno, če so bile najboljše vrste jabolk (kanada in druge) po 4.50 Din, drobnejše pa po 2.50 do 3 Din 1 kg. Ljudi se je polastilo silno nezadovoljstvo, ker pravijo, da takrat ni cen, kadar je pridelek. Pač moramo malo pomisliti, kako se vse to urejuje. — Tudi septembersko deževje je tukaj opravilo svoj posel. V ravninah je voda, ki se je razlila iz potokov ter napravila dosti škode: odnesla je vse buče z njiv, pogazila je repo, ajdo kjer so jo imeli sejano v bližini strug. — Ze dolgo je vladalo sovraštvo v neki družini na sosednjem Pohorju, med prevžitkarjem in gospodarjem. Kakor vsaka taka stvar, je imela tudi ta svoje slabe posledice. Ko se je neko jutro pripeljal gospodar domov, so mu ponudili zajutrek in sicer žgance in lepo kuhane mušnice, tako da on ni mogel ugotoviti, kaj da je. Učinek strupenih gob se je kmalu pokazal: mučenje, bruhanje in velika slabost. Po neizmernih bolečinah, brez sv. popotnice, katero je želel sprejeti, je izdihnil. Kakor izpovedujejo ljudje, je šel sam prevžitkar zadevo prijaviti orožnikom. Baje je bila za to povod še neprejeta dota. Upajmo, da se stvar hitro razjasni!

Smartno ob Pakl. V tukajšnji občini bomo dne 22. in 23. oktobra napravili kmetijsko ter higijensko razstavo. Razstava bode poučnega značaja. Zlasti bo zanimiva in poučna zdravstvena razstava, za katero že sedaj vlada splošno zanimanje, kajti slične prireditve že dolgo ali še menda sploh ni bilo v naši župniji. Ta del razstave bo uredil in dal na razpolago vse potrebno »Higijenski zavod«. Prišel bo tudi g. Rebernak iz Celja, ki bo vse to razkazoval ter bo imel tudi predavanje. Tudi kmetijski del te razstave bo dobro urejen in bo združeval v sebi: čebelarstvo, kmetijstvo, sadjarstvo in vinarstvo. Tu se bodo tudi lahko pokušala najboljša vina ter bo po možnosti preskrbljeno tudi za prigrizek. Povabili bomo tudi kakega kmetijskega strokovnjaka, ki nam bo vse to tolmačil. Razstavljeno bo nadalje grozdje in se bo isto tudi prodajalo, bomo imeli istočasno tudi propagandni teden za uživanje grozdja, po zmernej cenji. Ker bo razstava zelo poučna in zanimiva, vstopnina malenkostna, in se bo čisti dobiček porabil v dobrodelne namene, ste vsi od blizu in daleč najljubše vabljeni!

St. Janž pri Velenju. Vsa solnčna in lepa je bila nedelja dne 8. oktobra za našo šolsko mladež. 35 šolarjev je bilo sprejetih v Marijin vrtec. Ko so zjutraj skupno sprejeli sv. obhajilo, so bili pripravljene za popoldanski slovesen sprejem. Po primernem nagovoru g. voditelja so glasno obljubili, da hočejo biti dobri otroci najboljše Matere, na kar so bili vsi

Za zimska ročna dela!

Gospodinje in dekleta, za zimska ročna dela si nabavite vzorce iz Predtiskarije v Mariboru, Trg kralja Petra 4. — Dobili smo povsem nove in moderne vzorce in monograme, blazinice, kakor tudi za razne stenske prte, namizne prte itd. Na podlagi naših vzorcev lahko napravite sledeče napise na kuhinjskih prtih:

Ljubo doma, kdor ga ima.
Če dom v ljubezni tvoj in solnčnem je sijaju,
prepričan lahko si, da tu živiš že v rajju.
Naj človek celi svet obteče, najboljši kruh doma se peče.

Ohrani Bog te v cveti, planinska roža ti!
Škrjanček poje; žvrgoli, se belga dneva veseli.
Pastirica kravce pase, ona ima svoje špase,
pastirc pa pravi: Juhej, juhej, na planinceh luštno je!

Kdor o meni slabo sodi, naj nikar v moj dom ne hodi.

Lepšega na svetu ni, če na sreči dom sloni.
Glej naprej, nazaj ne glej nikoli, nov pogum bo zdravilo tvoji boli!

Če v kuhinji v lonec kukaš, ženkinu si jezo skuhaš.

Preljubi možiček, ostanj doma, če ne si poiščem drugega!

Ako žena črno gleda, tudi možu je hudo, rajši v krčmi ti poseda, zato ženka glej lepo!

Oglejte si vzorce v prodajalni Kralja Petra trg 4!

sprejeti v družino Marijino. Med polaganjem svetinje so drugi otroci peli pesem: »Ze gori ljubezen.« Obred je bil zelo ginljiv, otroci so se obnašali spodbudno in vsa cerkev je sledila obredom v izredni tišini. Ko so se že zbrali pri družbenemu oltarju in pozdravili Malo Cvetko ter sprejeli podobico s pravili, so še skupno zapeli pesem: »V Marijinem vrtu cvetok.« Vsi veseli so nato odhiteli s solnčno srečo v sreči, na svoje domove. Najlepsi živi rožni venec smo zvlili Kraljici rožnenski.

Dremlje. Kakor vsako leto, se vrši tudi letos v nedeljo dne 22. oktobra glavni romarski shod pri Sv. Uršuli v Dramljah. Na dan svete Uršule, to je v soboto dne 21. oktobra, bode tamkaj sv. maša ob 7. uri zjutraj, drugega opravila ta dan ne bo. Glavna cerkvena slovesnost pa se vrši naslednji dan, to je v nedeljo dne 22. oktobra in sicer: prva slovesna sv. maša bo ob 7. uri zjutraj, druga sv. maša ali glavno opravilo pa bo ob 10. uri dopoldne. Pridite!

Mengeš. Zavetišče sv. Vincencija v Mengšu pri Ljubljani sprejema v oskrbo onemogle, nezdravljivo bolne, upokojence itd. po 15 Din dnevno (izjemoma tudi za nižjo oskrbnino). Ima na razpolago nekaj sobic z eno posteljo in hrano II. razreda po 25 Din dnevno. Zavod je pod zdravniškim nadzorstvom, ima hišnega duhovnika, ki nudi bolnikom vso dušno oskrbo. Vodijo ga usmiljene sestre sv. Vincencija Pavelskega. Ima ugodno avtobusno zvezo Ljubljana—Mengeš.

Zadnja azijska leva.

Pred kratkem je poslal indijski knez iz Dschunagara angleškemu muzeju v London dragocen dar: koži in okostje dveh odraslih levov. Ako bi bila leva

ustreljena kje v Afriki ob bregovih reke Sambesi ali v bližini Tschad-jezera, bi bilo darilo brezpomembno. Ker sta pa leva iz indijskih lovišč, je to v današnjih dneh nekaj izrednega. Angleški muzej hrani najbogatejšo zbirko živalskih posebnosti in med temi doslej dva komada zgoraj omenjenega izvora: glavo in kožo indijskega leva, ki je bil ustreljen leta 1830.

Lev je največja roparska mačka Afrike, kakor je tiger mogočen ropar Azije, ki se podi od sibirskih pragozdov do najbolj južne točke v Indiji. Obe vrsti roparskih živali nimata vedno istih lovišč. Obe vrsti roparic se nista selili le samo v predzgodovinski dobi, tudi v zgodovinskih časih sta menjavali bivališča pod vplivom človeka, ki je predrugačeval navado in življenske pogoje. Tiger je prišel najbrže iz vzhodne Azije in je širil svoje kraljestvo vedno bolj proti zapadu, počez po Indiji do Perzije in celo do Kavkaškega pogorja. Lev je potoval v nasprotni smeri in v Indiji sta se srečali obe mački. — Kraljestvo leva se razprostira od rta Dobrega upanja v Afriki, a se je tudi v zgodovinski dobi širilo vedno dalje proti vzhodu na azijska tla. Naleteli so nanj v Mezopotamiji in Perziji in tudi v Indiji so ga lovili celo v okolici mest Delhi in Kalkuta. V zgodnjih zgodovinskih časih se je širilo kraljestvo kralja živali po Balkanu — lev se je pojavil na evropskih tleh — v Mali Aziji in v Armeniji. Lev je udril v tigrova lovišča in se je umaknil še le v zadnjem stoletju nazaj v Afriko.

V azijski kulturi je postal lev veliko bolj važen znak nego tiger. V indijskih pravljičah se mnogo govori o levu, ki je znak hrabrosti, saj se vendar spremeni celo bog Višnu v leva. Budha sedi na prestolu, katerega podpirajo levi.

Še leta 1845 je čul rjoveti leva starino slovec Layard v Mezopotamiji. Danes je zginil lev iz Azije. Zelo dvomljivo je, da bi še bilo leva najti kje v prav skritih perzijskih pokrajinah ali v Beluči-stanu. Izjema so v tem oziru hribi pri Giru v Indiji. V tem neznatnem delu Azije se je lev obdržal. Z omenjenega pogorja na polutoku Khatiaviar sta tudi oba omenjena komada, kojih okostje in koža sta sedaj v angleškem muzeju v Londonu.

Kako je pač prišlo do tega, da so leva tako temeljito prepodili iz Azije? Prvotno so domnevali, da je iztiščal tiger svojega tekmeča v Afriko. Ta trditev pa je že radi tega neverjetna, ker lev v boju navadno premaga tigra.

Predno so prišli Evropejci v Indijo, je bilo število levov in tigrov enako. Tiger se je podil po džunglah, lev je prebival po manj pogozdenih pokrajinah. V džunglo Evropejec ni prodril tako naglo, pač pa je kmalu raziskal ravnine in dal domačinu puško, s katero se je lotil leva. Puška je skrčila v splošnem stanju divjačine v Indiji in radi tega je začel tudi lev gladovati. Po goščavah džungle najde še danes tiger ne le dovolj kritja, ampak tudi zadostno plena. V razdobju 1814—1880 so postrelili po Indiji zelo veliko levov. Danes je v Indiji lev iztrebljen, izvzemši hribovja v Giru, kjer še mogoče čuva par komadov tamošnji indijski knez.